

In mei van dit jaar werd er een nieuw Europees Parlement gekozen, en onlangs presenteerde Jean-Claude Juncker zijn nieuwe Europese Commissie – met ‘onze eigen’ minister van Buitenlandse Zaken Frans Timmermans als eerste vicevoorzitter. Juncker heeft gekozen voor een totaal andere structuur binnen de commissie. Daarmee wil hij dwarsverbanden leggen tussen beleidsterreinen die veel met elkaar te maken hebben, zoals bijvoorbeeld ‘banen, groei en concurrentie’ of ‘klimaat en energie’. Of het een succes wordt moet nog blijken, maar zelf vind ik het positief dat Juncker kijkt hoe hij de Europese Commissie eigentijdser kan maken. Ook voor zo’n jonge bestuurslaag is het goed om zichzelf af en toe te vernieuwen.

Door al deze veranderingen was het een jaar in de schijnwerpers – zoals dat eigenlijk iedere vijf jaar het geval is. Want als het gaat om berichtgeving, kent Europa een vast ritme. In opmaat naar de verkiezingen hebben de media altijd volop aandacht voor democratische legitimiteit, en voor de programma’s en plannen van de fracties in het Europees parlement. Nu was er natuurlijk veel te doen over de scherpe tegenstelling tussen de voor- en tegenstanders van Europa; iets waar jullie in commissieverband ook over hebben gesproken, heb ik begrepen. Persoonlijk zou ik het mooi vinden als de aandacht voor Europa aanhoudt, ook in de tussenliggende jaren. Net als in Nederland is het niet alleen aan de parlementariërs zélf om te

vertellen waar ze mee bezig zijn; ook de media hebben daar een verantwoordelijkheid in.

En dat wordt steeds belangrijker, omdat Europa – in toenemende mate – óók over Nederland gaat. Veel van wat in Europa wordt besproken en besloten, heeft een direct effect op het leven van heel veel Nederlanders. Het is niet zo dat grenzen vervagen. Nationale parlementen en het Europees parlement hebben hun eigen verantwoordelijkheden. Dat was zo, dat is zo en dat blijft zo. Maar je kunt Nederland en Europa al lang niet meer los van elkaar zien.

En nationale parlementen kunnen ook steeds meer invloed op Europa uitoefenen. Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon in 2009, is de rol van nationale parlementen – en dus ook van het Nederlandse parlement – versterkt. Zo is er de ‘gele kaart procedure’, waarmee een derde van de nationale parlementen de Europese Commissie kunnen vragen om een voorstel nog eens te overwegen als ze vinden dat het voorstel niet op Europees niveau thuishoort. De stem van nationale parlementen wordt dus groter, als we ‘em samen gebruiken. Door samen te werken, vergroten we onze invloed. En ik wil niet opscheppen, maar het Nederlandse parlement vervult een voortrekkersrol als het gaat om onderlinge samenwerking.

Ook kennen we in Nederland een parlementair behandelvoorbehoud, wat betekent dat de Nederlandse regering pas kan meewerken aan besluitvorming over Europese

voorstellen, als er overleg met de Tweede Kamer is geweest. Het doel hiervan is dat de regering de Kamer beter informeert over de onderhandelingsfase van het voorstel. Het is dus niet alleen de Europese Commissie, maar ook onze eigen regering die iets merkt van onze grotere invloed op Europese wetgeving.

Maar volgens mij hoef ik jullie hier allemaal niet van te overtuigen. De reden dat jullie al een hele week bezig zijn met het voorbereiden van deze Algemene Vergadering, is dat jullie heel goed doorhebben dat Europa geen ‘ver van mijn bed show’ is, maar dat het verweven is met ons dagelijks leven.

Als Voorzitter van de Tweede Kamer ben ik daar blij mee. Het doet me goed om te zien dat er een nieuwe generatie is opgestaan, die zich betrokken voelt bij wat er gebeurt in Nederland en in de rest van de wereld. Niet zo lang geleden was ik in Brussel op werkbezoek om de Nederlandse Europarlementariërs de hand te schudden en te bespreken hoe we als parlementen beter kunnen samenwerken. Het viel me op dat er – naast al die oude rotten – ook zoveel nieuwe, jonge volksvertegenwoordigers rond liepen. Enthousiaste en betrokken mensen, zoals jullie, die geloven dat je als politicus het verschil kunt maken. Heel positief, want zoals ik al zei: ook de politiek mag zichzelf af en toe vernieuwen.

Ik wens jullie een goed en constructief Algemeen Overleg toe. Het gaat om actuele, grensoverschrijdende kwesties op tal van beleidsterreinen, zoals de crisis, klimaatverandering, internetcriminaliteit en vergrijzing. Het zijn onderwerpen waar

ook het échte parlement vaak over spreekt. En *speaking of* het échte parlement... misschien kunnen jullie later vandaag ook alvast een kijkje nemen in de plenaire zaal, en wennen aan de blauwe stoelen waar jullie morgen zelf in zullen plaatsnemen. Na de dinerpauze is er bijvoorbeeld een debat over de 'artikel 100' brief, die gaat over de uitzending van militairen in de internationale strijd tegen IS – een heel belangrijk onderwerp.

Voor nu hoop ik dat jullie de resoluties die jullie hebben opgesteld met verve zullen verdedigen. Maar bovenal hoop ik dat deze nationale conferentie jullie inzicht in het parlementaire werk in Nederland én in Europa vergroot, en bijdraagt aan de stappen die jullie in de toekomst zullen zetten... misschien wel hier in de Tweede Kamer.